

Előfizetési árak:
 Évi 10 frt — k.
 Félévi 5 — „
 Negyedévi 2 — 50 „
 Egy hónap — 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 haván az előfizetéseket és a lap sorszámláira vonatkozó fölhasználásokat intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-50 szám
I. EMELET
 (Hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.)
 —
 Kéziratok vissza nem adtnak
 —
 Hirdetéseket a kiadóhivatalban vétetnek föl

A kis alamuszi.

Pécs, 1895. november 26.

(*) Voltaképpen erről a fenti címről írni a vonal alatt volna helyén, ha t. i. az ilyen című pikáns operetről akarnánk szólni. De mi most azt a nagyszabású politikai operettet akarjuk szó tárgyává tenni, a melyet a főszerepben Bánffy báró ad elő az ország mulattatására a Sándor-utcai színházban. Az igazi kis alamuszi (lehetne nagy is) Bánffy báró, a helyettese, a ki az ő szerepét magára veszi, Tisza Kálmán és a sugó Csernátany.

A szabadelvű regime alatt elkövetett politikai stiklik és csinyek értelmi szerzője, a ki aztán elégtelen dörzsölgette kezét a siker után, a politikai látóhatárról rég letűnt Csernátany, a Tiszaklikk oszlopos tagja, a legősebb mameluk, a „Times“, „Daily Telegraph“ és más külföldi nagy lapok magyarországi tudósítója, a ki különben a nagy világtól teljesen elzárkózva él az „Angol királynő“ szállodában berendezett három szobás lakásában madarai közt, melyek közt képviselve van mind az öt világrésznek madárvilága.

Látszólag közkatona, a ki privátdienerré avanzsrozta Tisza generális mellé, tulajdonképpen pedig a legintimébb adjutánsa a geszti földesurnak, a kivel együtt nevetnek kettősben egy-egy jól kiesztelt taktika fölött, a melyek mind, de mind a Csernátany politikai arzenáljából kerültek ki.

Épp ilyen a legújabb sütetű stikli, melyet jónak láttak előre kiröpíteni a titokzatosság homályából, hogy a jelen országgyűlés tagjait az idén jóval előbb küldik vakációzni, mint rendszeren; mert hát az ellenzék olyan kisebb kaliberű obstrukciót rendez, hogy a jövő évi költségvetés ez idén bajosan lesz megszavazva.

Igy aztán a komédia rendezői előtérbe állították az igazi kis alamuszit, a ki ékes librettóban, fülbemászó hangokon elzengedezi az indemnitást, a mely ha megvan, úgy régi praxis szerint a t. Ház feloszlata fog következni. Így volt ez Szapáry idejében, hisz a sugó akkor is csak az volt,

a ki most, és számításuk annak idején nagyon pompásan bevágott; mert alig hogy a pénztári kezelés büntetlensége kihirdetett, a képviselőházat fölözlatlák és megejtették azokat a hirhedt téli választásokat. Az új parlament ezután összeült és megszavazta a Szapáry-kormánynak a költségvetést, mint a parancsolat.

Kétségtelen ezután a főpróba után, hogy a mostani diszeladás is sikerülni fog, midőn a kis alamuszi szerepe sokkal hivatottabb kezekbe van letéve, mint anno Szapáry. Az alamuszi szerepébe csöppent csábító, a ki még most is intézője a magyar politikai élet irányításának, úgy okosodik, hogy három havi indemnitás elegendő az új választások megejtésére, a budget további tárgyalására. Ha pedig nem, úgy újabb két hónapi meghosszabbítást fog kérni a kiállítás megnyitáig és tavasszal le lehet pörgetni a költségvetést, ha még olyan ellenzéki obstrukció is kerekednék.

Pedig hát nem az ellenzéki obstrukció fenyeget, hanem a kormánypart részéről eredő obstrukció, mely már két ízben sikerrel alkalmazott a kormánypart által az uralkodó ellenében. Mert a kormányparti obstrukció nem az agyonbeszélésben nyilvánul, hanem a halogatásban, a folytonos taktikázásban. Ilyen taktikázás veti előre árnyékát, midőn közhírré tették a mamelukpart intézősége részéről, hogy a t. Ház karácsonyi vakációja már december 8-án kezdetét veszi.

Az a nagy közkereseti társaság már két ízben idézett föl kormányválságot és pedig mindig olyankor, midőn még nem volt költségvetés. Élénk emlékezetünkben van még az egyházpolitikai javaslatok tárgyalásának a király részéről való jóváhagyásnak kiereszkolási módja. Két évvel ezelőtt, éppen novemberben történt a dolog. Megelőzőleg, mikor még idő volt reá, a kormány nem tárgyalta a költségvetést, hanem különböző ügyek alatt szüneteltette az országgyűlést és mindenféle apró, vicinális javaslatokat szűrt közbe, csak hogy ne legyen kész budget és így a korona a budget nélkül való állapot, vagy a jóváhagyás dilemmája közé szorították.

Mint tudjuk, a korona engedett, aláírta a törvényt, de a loyális kormánypart nem csekély meglepetésére a Wekerle-miniszteriumot is elbocsátotta. Bánffy b. indemnitással vette át a kormányt, az ellenzék obstrukcióval nem élt és még a hirtelen előrántott Bánffynak is megszavazta a költségvetést.

Igen ám, csak hogy akkor más szereposztással ment a játék; de ma már a kórusból, statisztákból szolistákká tett komédiások éneklük a főszerepeket, és aligha nem abban a dicső látványban fogunk gyönyörködni, hogy az előadó művészeket nyílt színen kifütyölik, mert a darabnak ismétlése ezekkel az új szereplőkkel nem tetszik a közönségnek, de nem tetszik a többi kórusban hagyott statisztáknak sem; mert hát ők azt hiszik, hogy különb játékot tudtak volna produkálni a Bánffyek helyén.

És most jön csak a java. Az igazi kis alamuszi tudatára fog ébredni, hogy a kórus tagjai, a nagy fazékpárt, aknamunkát indított ellene, melynek az lesz a következése, hogy sem költségvetése nem lesz, sem indemnitása, mert meg fog indulni az ellenzéki obstrukció, a mely egy magát már lejárt kormány ellenében végső önvédelmi eszköz az ellenzék kezében.

A mameluk-part rendezői és faltologatói jól tudják kihasználni az ellenzék is a maguk céljaira, midőn meg akarnak szabadulni egy olyan embertől, a ki már nekik is kellemetlen. A nagy intrikus, a fekete szeműeges Tisza Kálmán há adjutánsával kifundálta egy új szindarab jelenetét, melynek a címe „Bánffy futása“ lesz, és erre nézve jónak látták a „Kis alamuszi“ szerepében kifütyöltetni.

Tiszáék, a kik még mindig dominálnak a kormánypartban, nagyon jól tudják azt, hogy „Si duo faciunt idem, non est idem“. Az ő nagy (?) céljaikat azonban senki sem sejtí ebben a házában, még maga Bánffy b. sem, a ki Tiszáék jóvoltából lett a kormány elnöke, a meddig t. i. jól viseli magát az ő szempontjukból. Nagyon

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Hittem...

Hittem, hogy a szerelem,
 Boldogság, nem álom,
 Hogy van hűség, igazság
 E hitvány világon.

S hogy szememről lehullott
 — Mely rajt' volt', — a hályog:
 Körültem csak szinlelet,
 Nyomort, meg bünt látok.

Bérczy Károly.

Nem akar hallgatni.

— Gourtelline George —

— Valentine, — mondá Martin Nivoire a penáját letéve, — ez a veszekedés már igen sokáig tartott; meggátol a munkában és végre is elveszttem a türelmemet. Leszel olyan szives, és békében hagysz? Nem, nem akarsz? Igazán nem lehetsz olyan kegyes? Nekem nyugalom kell, kedves gyermekem, sürgősen kell, térden állva, összetett kezekkel kérlek, légy könyörületes, hallgass, Valentine, hallgass!

— Hallgatni fogok, ha akarok.

— Akarj hát!

— Nem akarok, most azért sem. Mit gondolsz, kivel van dolgod, hogy parancsolgatsz?

— Parancsolni! Most már ismét kezdi az ostobaságait!

— Ostobaságok! Haj, milyen durva ember! Zsarnok! Deszpota!

— Valentine, aranyom, látod, hogy szelid és

nyugodt maradok. Háromnegyed kettő van. A regény-folytatásomnak öt órákor a nyomdában kell lennie, és neked köszönhetem, hogy még a tárcának egyetlen egy sorát bírtam megírni: „Galetas gróf méltóságát teljesen így felelt...“

Békében akarsz hagyni, igen vagy nem? Az elhatározás pillanata megérkezett. Gondold meg, hogy csupa jó akarat vagyok, hogy százszor igazat adtam neked dacára, hogy százszor nem volt igazad, és hogy kész volnék hallgatásodat egy elfogadható összegért megvásárolni...

— Megvásárolni! Hah (Es a hah! hangos kiáltást jelent).

Ez már mégis sok! Ugy bánni velem, mint valami becstelennel személyvel, a kit meg lehet vásárolni! Lehet-e nagyobb aszerencsétlenség egy asszonyra nézve, mint ilyen társaságra kárthatatva lenni! Ah, mit szólnának a szüleim hozzá, ha tudnák, milyen bánásmódban részesülök!

Igy ment ez tovább. És nem volt se vége, se hossza. Csak hogy szavai által mind nagyobb dühre lobbant, mind erősebb gorombaságokat mondott, a gorombaságoktól könyekre, a könyekről bőgésbe ment át.

Az ember nem tehetett semmit. Végre felkelt, kulcsot vett elő és kinyitotta vasszekekrényét.

Ebből egy baltát vett ki.

— Balta! — üvöltött Valentine, — balta! Mondtam, hogy egyszer agyonüt.

— Ostobaságot mondtál, mint mindig, — válaszolt Nivoire hidegen. — Légy nyugodt, ez a fegyver egyelőre nem a te számodra való és röviden meg fogom neked magyarázni, hogy mire szolgál. Ha tudniillik megengeded, hogy én is szóhoz juszak. Igen? hiszen ez csodálatos!

Ujra leült. A baltát maga elé tette az asztalra az irásokra, levélnyomó gyanánt. És miközben bal-

jában a pennatokat asorogatta, jobb kezével gestikulált, de nagyon nyugodtan, karját az asztalra támasztva, inkább új mosdatokkal, melyek által szavait mintegy aláhústa és pointírozta.

— Valentine, te a legjobb asszony volnál a világon, ha a fejedbe nem vennéd, hogy folyton beszélsz, mihelyt mondom, hogy hallgass. Igaz, az alatt a három év alatt, melyek alatt fiatalágunkat, reményeinket és eszvedéseinket egyesítették, sok mindent keresztlvittem nálad. Csak hallgatásodat nem tudtam kivívni. Miért? Hűségünk első idejében megpróbáltam rábeszéléssel és mérsékléssel, de erőlyesen beszéltél beszéd. Haestalan fáradás! Hiába merítettem ki rábeszélő képességet, oly hatalmas volt feletted esen balga óhajodnak, hogy mindig igazad legyen és mindig diadalmasokdjál.

Egyeser, mikor újra egy hosszú órán át hasztalanul prédikáltam neked a nyugalom rengeteg előnyeiről, és bőbeszédűen dicsekedtem a drága békeséget, mely nélkül az író nem végez jó munkát, elvesztettem a türelmemet.

Elvesztettem az uralmat kesem felett is, mely kissé kellemetlenebb argumentumokkal szolgált neked. Az auctoritás esen aktusa nem volt eredmény nélküli. Egy darabig, hála öklöm hathatós argumentációjának, csakugyan nyugalom volt, — mindig önmegerőltetésembe került est az eszközt használni — mert nem vagyok zsarnok, sem despota, — hanem csak egy szegény irodalmár, a kinek nyugalom kell. De ti asszonyok csakhamar a legjobb dolgokkal szemben is blasirtakká váltok. Boszálylyal láttam, miként közeledett óriás léptekkel az a pillanat, a mikor a fenyték közbössé, ha nem kellemesé válik számodra. Más eszközöz kellett fordulnom.

Ebben az időben dühömet a butorokon kezdtem kiöltetni.

jól tudják Tiszáék, hogy a Ház korábban leendő feloszlását az ellenzék fenyegetésszámba veszi, és éppen ezért sem fogja megszavazni még csak az indemnitást sem, a mely két §-ból áll.

Pedig hát jó Bánffy úgy számított, hogy egy kis indemnitás elegendő lesz neki összes terveit megvalósítani. Még a t. Ház életének is megkegyelmezhet vagy egy félesztendőre. Hosszu karácsonyi és husvétii szünetek, delegacionális szünnapok, öt hónapos millennáris szünnet nagyon kényelmessé tennék az ő napjait. Csakhogy ott számította el magát a kis alamuszi, hogy ezeknek a napoknak az édessége a Tiszáék, meg az ellenzék kezében van.

Tiszáék pedig intrikálnak, az ellenzék pedig nem akarja szép csendesen meghuzni magát, így tehát nem marad egyéb hátra, mint tovább is együtt tartani az országyűlést, a mely bizony, ha akarja, akár jövő ilyenkor sem szavazza meg sem a költségvetést, sem az indemnitást, a mikor aztán Bánffy báró alkudozásba léphet a miniszterelnökség külön udvari butorszállítójával, Tauszky Miksával, a ki bizonyos számú banknótákért kiüresíti a miniszterelnöki palota lakályos szobáit és termeit, hogy helyet készítsen az új utódnak, a ki vajha ne lenne a Tisza-klikk kreatúrája, ennek örülne legjobban az ország.

Hirek.

Pécs, 1895. november hó 25.

— **(Főhercegi adományok.)** Frigyes főherceg — mint levelezőnk írja — Baranya Monostor, Baranyavár, Baranya-Baán és Belye községek szegényei részére 100—100 forintot adományozott.

— **(A villamos vasut ügye a jogügyi bizottságban.)** Ma délután folytatta a jogügyi bizottság a villamos vasuti szerződés tárgyalását a munkájában a 63 §-ig haladt. A leglényesebb módosítás, mit a bizottság mai tárgyalása miatt ajánlatba hozott, hogy a vállalkozótól ne 10.000, hanem 20.000 korona óvadék követeltesse, a mely az 1. §-a pontjában körülírt vonal kiépítése után már visszaadandó lenne, mert ez a vonal már egymagában elegendő biztosítékul szolgál a városnak arra, hogy a vállalkozó szerződéses kötelezettségeit teljesítse. A bizottság holnap délután folytatja a hihetőleg be is fejezi a szerződés tárgyalását.

— **(Áthelyezés.)** Vas Ödön dárdai kir. járásbírósi telegkönyvvezető a nagykőrösi kir. járásbíróshoz helyeztetett át a helyébe Krassnag Géza telegkönyvvezető jón Nagykőrösről.

— **(A drávai gőshajózás.)** A drávagőz hajózási vállalat barcsi üzletvezetőjét, mint nekünk onnan írják, január elsejével feloszlatták a Eszékre helyezik át. Barcon csupán kisebbszerű ügynökség marad, megszorított hatáskörrel. De a hajójáratokat továbbra is fentartják a Dráván.

— **(A magyar zászló védői.)** A zágrábi törvényszék szombaton, midőn Frank Vladimír és

Ivó, a kiket mint sértett feleket kellett kihallgatni, megerkeztek, tovább folytatta a délelőt, ép ezek távolléte miatt elhalasztott tárgyalást és azt esti hét órákor be is fejezte. A rövid tanácskozás után meghozott ítélet a súlyos testi sértéssel vádolt magyar munkásokat a vád és következményei alól teljesen felmentette.

— **(Öngyilkos tanítónő.)** Egy fiatal, alig 17 esztendő tanítónő ugrott a Dunába tegnap a fővárosban. Ugy látszik, a nyomortól való félelem kergette a halálba, mert pár napja, hogy felment Pestre s ott állást akart magának szerezni, de nem kapott. Ebbeli elkeseredése miatt akart hát megválni az élettől. Estefelé kiment a Dunához és a lánchídról belevetette magát a vízbe. Egy mätroz azonban meglátta és kimentette a hullámok közül a halni akarót, a hol azonban úgy átfázott, hogy életéhez kevés a remény. Bevitték a kórházba s ott ápolják. Az öngyilkosjelölt tanítónő somogy megyei vörsei illetőségű, egyedülálló árva leány.

— **(A pécsi dalárda)** legújabbán elhatározta, hogy a régi tagok a heti énekpróbákon csak egyszer, minden pénteken este, kötelesek részt venni; míg a kezdő és új tagok számára hetenkint kedden este is próba tartatik. E szerint a két énekpróbán a kezdők és újonc tagok résztvenni egyformán kötelesek, míg a régi tagok csakis a péntek esti összpőbän kötelesek megjelenni. E határozat folytán — mint értesülünk — igen sok régi tag visszatért a dalárda kebelébe, a kik épen a heti két próba általános kötelezettsége miatt váltak meg, illetve léptek ki annak idején az egylet kebeléből.

— **(Tizenhárom lopás.)** Óriási aktaesemők feküdtek a bíróság előtt tegnap, mikor a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága Horváth János és társai bűnyében tartotta meg a végtárgyalást. Tizenhárom rendbeli lopás és hét vádlott; nem esoda tehát, ha az aktaesemők oly óriásiak voltak. Pedig tulajdonkép mégis könnyű volt ugy a bíróság, mint a vádlottak helyzete is, mert a vádba vett cselekmények közül három megszűnt, másik háromra eljettett a vádindítvány, a többiekre nézve pedig az egyes vádlottak több-kevesebb bürtönbüntetéssel sújtattak. Valójában egy csomó elihetetlen emberrel volt a törvényszéknek dolga, a kik nagy megszorultságukban egyszer egy pár csirkét loptak, majd fát ástak ki és kerítést tördeltek, hogy legyen tűzreválójuk; majd meg csekély értékű ruhaneműeket emeltek el. Érdekes, hogy egy esetben a községi csősz is belekeveredett a bajba, a ki avval védekezett, hogy ő nem lopta el a fát, a mivel terhelve volt, csak elhozta, miután cimborája kettőt is kivágott a földből. Ilyen és ehhez hasonló bűnökért, vádlottak szintén ilyforma védekezése után ítelt a bűnösök felett lehetőleg enyhén a bíróság.

— **(Két asszonyt gázolt el)** ma délelött Farkas János a vásárban, sebes hajtás közben, meg pedig Lengyel Jánosné és Pintér Józsefné arányosi lakosnőket, kik bejöttek a vásárba vásárolni s itt a sebesen és vigyázatlanul hajtó kocsis miatt ily baleset érte őket. Az első csak könnyen sérült meg, de a második oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy a kórházba kellett szállítani. A vigyázatlan ember ellen a bíróságnál súlyos és könnyű testisértés miatt feljelentést foguak tenni.

nélkül, hogy egy szót szólnál — egy szó nélkül mondom — el nem hagyod, akkor evvel a baltával léletem az ujjamat és téged szegény gyermek, egész életeden át, lelki-furdalások fognak gyötörni, hogy te okoztad ezt a csonkítást. Nevetsz, Valentine? Nem jól tesszed. Mert mindjárt kevésbbé nevetséges dolgokat fogok mondani. Ha ugyanis egy ujj nem elég arra, hogy lefegyverezzen, akkor levágom a másodikikat, aztán a harmadikat, negyediket és ötödiket, épen maradt kezemmel aztán a te ujjaidat fogom leütöni, egyiket a másik után. El fog jönni a nap, a mikor egy ujjad sem lesz már. Akkor a lábaid következnek, végül leütöm a fejedet; és ha semmid sem lesz már, sem kezed, sem lábaid, sem fejed, azon a napon milliomadta nyugtom lesz!

Igy beszélt Martin Nivoire és hozzá tette: — Számítok. Aztán tényleg elkezdett olvasni, komolyan és ünnepelesen: — Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, nyolc...

Eljutott huszonötig. De mikor a huszonhatosnál a baltát felemelte, Valentine hátát libabőr futotta el. Vállat vont; kezei némán az ég felé emelte és eltűnt. — Ah, — mondta Martin Nivoire megkönyebülten, mikor egyedül maradt.

Aztán ismét a pennához nyult, és az első sorhoz: „Galetas gróf méltóságát teljesen így felelt — erős kézzel oda írta:“

— Ön azt állítja, hogy egy asszony az embert örvjongsre birhatja? Ez nem mentség. Egy nőt megütni, egy nőt megfenyitni — fuj, báró ur! Ön megbecsteleníti a dicső nevet, melyet visel. Ma este önnél lesznek a segédeim.

— **(A ki meglopta a cigányt.)** Nehéz ott lopni, hol a gazda maga is tolvaj: tartja a közmondás; de hogy valaki egy sátoros cigánytól lopjon, az még nehezebb dolog. Nohát ezt a retentő nagy dolgot cselekedte meg ma reggel Foki Mátya, szakcsi csavargó, a ki a vásárban lelopta Kolompár József, berkesdi oláhcigány kocsijáról a vadonutuj, kivarrott szűrét, amelyet az tegnap vett kerek 50 pengő forintokért. Bizony lelopta a kocsirol a cifra szűrt Foki Mátya és odább is állt vele s talán ma már bottal lehetne ütni a nyomát, ha a meglopott cigány be nem szalad rögtön a rendőrbiztosi hivatalba s alázatosan meg nem instálja a biztos urakat, hogy kerítsék elő azt a huncut tolvajt, a ki vele ezt az alávalóságot elkövette: holott ő becsületes, letelepült derék cigány és porciót is fizet, hát méltán kér segítséget megszorult dolgában a rendőrbiztos uraktól. Az instancia használt, a tolvaj kézrekerült s őt magát betevén a kóterba, az új szűrt jogos tulajdonosának visszaadta a rendőrség.

— **(Elveszett takarékpénztári betétkönyv.)** Ma délelött elveszett egy takarékpénztári betétkönyv, mely a pécsi takarékpénztárnál elhelyezett 150 frtról szól. A megtaláló kéri a rendőrségnél átadni.

— **(Hol a passzus?)** Görbe Márton kövágószőlősi lakos a vásárban elvesztett egy lórol szóló passzust. Az elveszett passzust az esetleges megtaláló vigye be a rendőrséghez.

— **(Rablás fényes nappal.)** Beck Dániel ráckozári lakos a mai vásáron egy tehenet vett meg Prandtner Ferenc szegzárdi lakostól 76 frtért. A vételárból 50 frtot ki is fizetett neki, 26 frtot pedig akkor ígert megfizetni, ha a tehenről Prantner passzust vált. Elmentek tehát a kocsmából, mert a szigeti országúti Szarvasban történt az alku, hogy a cédulaháznál megváltják a passzust. A mint kifelé jártak, hát Beckkel volt ismeretlen egyén ajánkozott Prantnernek, hogy majd ő vált passzust. Az elfogadta s kivette a pénztárcáját, abból odaadta a régi passzust az ismeretlennek s még 10 krt is akart neki a passzus kiállításra adni. De, hogy az aprópénzhez hozzáférhessen, ki kellett vennie a pénztárcából egy papirosba tett 9 drb. tizest, a mit ujjai közt kapva, keresett egy huszfillérest az aprópénze közé. Az ismeretlen ember megpillantván a papirosban a pénzt, egyet gondolt s egy pillanat alatt kikapta Prandtner kezéből a pénzt és azzal elfutott, hogy nyoma veszett. A káros rögtön jelentést tett a fényes nappal elkövetett rablásról, Beck kiséretében, de a vakmerő rabló kilétéről az sem tudott felvilágosítást adni. A vizsgálat folyik ez ügyben s a rendőrség — a mint halljuk — nyomon van!

— **(Gyermekeivel együtt a Dunába ugrott.)** Valamikor jómódu ember volt Dunaföldvárott Gallai Antal. Két keze munkája után szépen eléidegét a feleségével, meg a két gyerekeivel, a melyik közül az egyik fiu, a másik leány volt; hat éves az, négy éves ez. Azonban egyszer csak beteg lett a felesége és szegény Gallai Antal összes pénzeszkéjét feláldozta bár a gyógyításra, mégis csak meghalt. Az anyával aztán kiköltözött a szerencse is a házból; Gallai Antal alig birt keresni annyit, hogy a két kis gyerekeivel együtt éhen ne haljon. Aztán meg bántotta a felesége halála s gyermekei árvasága is; bántotta olyannyira, hogy végre is elment a kedve az élettől és elhatározta, hogy megöli magát. De mert a két anyátlan gyereket nem akarta apátlanul hagyni a világon, hát azokat is magával szándékozott vinni a másvilágra. Kiment velük a Dunához s egyiket az egyik, másikat a másik karjába fogva, beleugrott velök a hideg folyamba. Odaveszett ő is, meg a kis lánya is; a fiucska kifogták s most a kórházban ápolják, ha talán megtarthatják az élet számára.

— **(Agyonlőtte magát.)** Szerelmes volt a kakastollas legény. Szerelmes volt egy szép menyecskébe s mert a szerelemnek parancsolni nem lehet, hát olyankor is a babája karjai közt édelgett, mikor a közrend érdekében szolgálatot kellett volna teljesítenie. És a mikor egy ily tiltott szerelmi pásztorórán rajtakapta a felebbvalója, hát a szerelme szívű kakastollas legény hazament és agyonlőtte magát. Így írja Tóth Sándor szuloki közcsendő öngyilkosságának okát nekünk levelezőnk. Az öngyilkos csendőrt nagy részvét mellett temették el tegnap.

— **(Jum Jum egylet Szigetvárott.)** Mint levelezőnk írja, ez egylet tegnapelőtt tartotta ez évben első gyűlését, mely alkalommal megállapították, hogy ugy, miként az előző években, a téli idény alatt minden szombaton este felolvasással egybekötött táncestélyt rendeznek, mely estélyeken a tagsági díjak is rendezesen beszédetnek. Valóban dicsőretre méltó és nemes célt tűzött ki az egylet feladataul, midőn a hetenkint befolyó adományoknak szegény gyermekek felruházására, iskoláztatására és kiművelésére fordítását elhatározta. Dicsőret illeti az egylet buzgó elnökét, dr. Berkes Mórt lankadatlan szorgalmáért, ép ugy a választmányt is, melyet Fuchs Zs.-né, dr. Hoffmann S.-né, dr. Kohn O.-né, Grünhut ellenőr és Hajós Gyula képviselnek.

Azon a napon, melyben az üvegszekrény tükért egy rugással betörtem, minteg megkövülten elnémultam, mire én boldogan dörzöltem kezeimet és titkon gratuláltam magamnak — emberi nyelv nem bírta volna örömet kitejezni.

Megszereztem magamnak azt az élvezetet, hogy a tálcát a vacsoránál kihajítsam az ablakon és a kár sem fájt nekem, mert azt a kimondhatatlan élvezetet szerezte meg számomra, hogy hangot ne halljak azok alatt az órák alatt, melyekben szükségét éreztem, hogy hallgass. Így eltörtem lassanként a lámpát, az inga órá, a mosdó tálat, az esernyőtartót, öt vázát és annak az urnak a mellszobrát, a ki atyádnak pénst kölcsönözött és megmentette a csódtól. És mikor már nem volt több edényünk, kiterített újságpapírosra ettük meg a hideg borjuszültet és a kolbászt A szerencsétlenség csak az, oh Valentine, hogy a butorok nem olyanok, mint a föniksz, mely hamvaiból feltámad. Nem. A széttört salátáatál mindig törött marad, és már a régi közmondás azt mondja: „a ki eltöri a poharakat, meg kell, hogy fizesse.“ Az a kilátás, hogy azokat a tárgyakat, melyeket szétzúzok, másnap be kell szereznem, elvette a kedvemet a pusztítás keserű élvezetétől.

Ennyire jutván, más eszközökhöz kellett nyulnom, de mihez? A házon kívül aludni? Talán. De hol!? A szállodában? Borzasztó! Valamelyik régi szeretőmet látogassam meg? Még borzasztóbb!

Aztán az ilyen irodalmár a szokás rabja, mindennek a maga helyén kell lennie. A kétségbeesés környékezett, mikor az ég megvilágosított. Megvettem ezt a fejszét. Hogy nyugalomhoz jussak, a legvégső eszközökhöz nyulok. Látod ezt a baltát? És látod az ujjamat? Nos hát! Ha harminc másodperc alatt — mondom harminc alatt — ezt a dolgozószobát a

— **(Három cigány.)** Cigány nélkül meg nem történhetvén egy országos vásár sem, a cigány meg nem jelenhetvén a vásáron, hogy valami csinylt ne tegyen, hát holmi hazátlan Fáraó-ivadékok bekerültek a mi vásárunkra is, onnan pedig a rendőrség elé. Rossz fat tett a három cigány a tűzre; ma éjjel olyan helyen járt, a hol nem kellett volna s úgy viselte magát, a hogy még egy oláh cigánytól sem illik, lévén ő rá is alkalmazandó a „mér” mert rendnek muszáj lenni. A három cigány azonban nem respektálta a rendet abban a kis kocsmában, hová borozgatni bevonult és mert az egyiknek eszébe jutott, hogy ő valamiért halálosan ellensége a másiknak, hát veszekedni kezdett vele. S majd úgy lett, hogy két veszekedő között a harmadik báuja meg; mert a harmadik cigányt, a ki békíteni akarta őket, közrefogták és már alaposan ki akarták a bőrét készíteni, mikor a rendőrség közbelépett és bevitte őket a dutyiba. Onnan, majd ha lehül a verekedő kedvük, kibocsájtják őket s kiviszik egész a határra, hogy hadd menjenek — világga.

— **(A kaposvári polgármester.)** Kaposvárott a jövő hónap közepén polgármestert választanak, mert Németh Ignác, az eddigi polgármester lemondott. Három jelöltet emlegetnek: Krizsianich József, dr. Németh István és Rimanócy Ferenc ügyvédek. Mindegyik jelölt — írja kaposvári levelezőnk — teljes mértékben bírja azokat a tulajdonságokat, amelyek a törvényes kvalifikáción felül kiválóképpen képesítik őket a polgármesteri állás betöltésére.

— **(Hangversenyek a kiállításon.)** A kiállítás hatalmas csarnoka, a mely az ünnepek, zene-előadások, hangversenyek helyéül épül, a kiállítás ideje alatt nagyon gyakran fog a zeneművészet iránt érdeklődő nagy közönség előtt megnyitni. A kiállítás igazgatósága ugyanis nem bizza a véletlenre, hogy mikor és ki rendez az ünnepek csarnokában előadásokat, hanem jó előre gondoskodik, hogy kellően beosztva, rövid időközökben és változatos, tartalmas műsorral kövessék egymást ezek a zenei és egyéb művészi előadások. Ez okon az ilyen előadások rendezésére hivatott társaságokat, egyesületeket, intézeteket felszólítják hangversenyek rendezésére, amely előadásokra az igazgatóság ingyen engedti át az ünnepek csarnokát, csak azt követvén ki, hogy a műsorban első sorban és túlnyomóan magyar eredeti ének, dal- és zeneművek szerepeljenek. Előadások rendezésére felkérlik a 12 dalegylet, dalkör és daltársulat között, melyek a kiállítás tartama alatt hangversenyeket fognak adni, a pécsi székesegyházban a ráti is egy előadásra, melyen székes házi énekkarunk a gregoriáni énekeket fogja bemutatni. Ilyenformán biztosítva lesz 35—40 hangverseny tartása, tehát majdnem hetenkint kettő, a melyeken a magyar zeneirodalmat teljesen be fogják mutatni.

— **(Érthetetlen rendelet.)** Nagy dolog a magas politika és sokszor érthetetlenek annak utai. Gyöngé emberi elme nem tudja megérteni azokat a csodálatos rendeleteket, melyek néha megjelennek és bő anyagot szolgáltatnak arra, hogy az ember csodálkozzék a magas politika utokzatosságán. Ezuttal a honvédelmi miniszter adott ki ilyen érthetetlen rendeletet. Azt rendelte el ugyanis a honvédelmi miniszter, hogy a bosznia hercegovinai csendőrségnél tényleg szolgáló, a magyar korona országinak területén illetékes cs. és kir. közös hadseregbeli legénységet jövőre közös hadseregbeli szolgálati kötelezettségének letelte után nem fogják a honvédség állományába áthelyezni. Milyen kényszerítő okok tették szükségessé ez intézkedést, azt csak a miniszter ur tudná megmondani, mert az érthetetlen rendeletnek egyetlen szembevetendő eredménye csak az, hogy a magyar honvédség ilyen módon elesik sok igen jól használható altisztból.

— **(A részeg karzat.)** A pécsi kir. törvényszék büntető bíróságának tegnap tartott ülésén furcsa jelenetet rögtönzött a — karzat, illetve a karzati közönség. Állt pedig ez a közönség egyetlenegy száll hallgatóból, egy csizmás, gubás atyafiból, a ki nagy érdeklődéssel hallgatta végig a végtárgyalást, s mikor például a vádlottak egymás szemébe mondták nagy hangon a vallomásaikat, a karzat mindkét kezét a füléhez tette ellenzökül és püsszegéssel is kifejezte abbéli véleményét, hogy úgy beszéljenek a vádlottak, hogy ő is megértse őket. Mikor pedig egyik tanunak a költségét állapították meg, egyszerre csak kibeszélt:

— Sok lesz az! Hiszen én hoztam be a kocsimon!

Természetesen mindjárt kérdőre vonta a bíróság, hogy hogyan mer a tárgyalásba beleszólni, ki-csoda, mit akar, hová való, de a kérdésekre hallgatott az atyafi, mint akár a — sült hal. Akkor vették aztán észre, hogy részeg a karzat és hagyták békében az atyafit, megtiltván neki, hogy még egyszer feltássa a száját, mert akkor beteszik a kóterba!

— **(Lecsukott vádlott.)** Krizmanics Imre keszui lakos több rendbeli lopás miatt állt tegnap a pécsi kir. törvényszék büntető bírósága előtt. A delinkvens úgy látszik, igen-igen félhetett a nagy

naptól vagy tán jobban mondva, a rá mérendő büntetéstől s ebbeli félelmében, mielőtt a törvényszékre ment volna, betért egy kocsmába és ott alaposan bepálinkázott. Mikor aztán azt érezte, hogy a kocsmába szállt minden félelme a feje meg szédelgett, mint az üres szita, hát bátorságot vett magának, hogy végre valahára bekopogtasson a végtárgyalási terembe. Ugy is tett; megjelent ott, de olyan éktelen badarságokat beszélt össze a bírák kérdéseire, sőt oly annyira illetlenül viselte magát, hogy a bíróság nyomban fegyveres őröket állítottott mellé és úgy hallgatta ki a mennyiben feleleteket birt adni a hozzá intézett kérdésekre. A vége azonban mégis az lett Krizmanics részegségének, hogy a bíróság fogházbüntetést mért rá és fegyveres őrök nyomban át kísérték a kir. ügyészség fogházába, a hol kialakudhatta a részegségét.

— **(Elfogott javasasszony.)** A vásáros időt felhasználva, bejött Pécsre tegnap Ránt Zsuzsa titkos javasasszony Üszögtről és itt először a vásárban, majd a külvároson házról házra járva koldult és csalt ki pénzt a hiszékeny emberektől. A rendőrség azonban figyelmessé lett reá és ma reggel épen akkor fogta el, mikor bement egy házba és ott a konyhában senkit sem találván, valami könnyen elemelhető értékes holmi után nézett. Azonban e tisztas szándékán rajta veszett és bekisérték a rendőrbiztosi hivatalba, honnan brevi manu levitték a kóterba. Ránt Zsuzsa azonban nem azért akaratos asszony, hogy hagyja magát; az erősité folyton, hogy ő nem bűnös, ő se nem lopott, se nem rabolt, hát minek csukják be? Még talán a mesteriségét sem lehet ma már a szegény embernek folytathatnia?! Végre is úgy kellett kitudszkolni a szobából és behelyezni a lakaton belül, honnan majd illetőségi helyére fogják toloncolni.

— **(Üzlet a polgári házassággal.)** Hamindennel üzletet lehet csinálni ebben az országban, ha a kormány maga is zálogba csapja a milleniumi kiállítás jóvedelmét már előre is, miért ne csinálhatna üzletet egy jó mameluk a kormány reformjával, így a polgári házassággal. Ezért aztán az osztrák ügyvédek nemrég mulatságos körlevelet kaptak, melyben Záborszky Gyula felső-őri ügyvéd, a kormány-párt egyik korifeusa ajánlja a magyar polgári házasságot az osztrákok figyelmébe s egyszersmind kijelenti, hogy hajlandó polgári házasságok közvetítésére. Az érdekes körlevél így szól:

— Mélyen tisztelt kolléga ur!
Különböző tudakozódásokra van szerencsém a következőkről értesíteni:

Osztrák alattvalók és házastársak, akiket Auszriában a gyűlölet és az sztahtól bírói ítéllettel elválasztottak és akik más személyekkel Ausztriára nézve is érvényes és törvényes módon egybekelni akarnak és a törvényes polgári és egyházi, esetleg csupán polgári házasságot akarnak kötni Magyarországon, igénybe vehetik az én közbenjárásomat.

Felvilágosítást adok, ha megjelölik:

1. Az elvált személy életkorát.
2. Az időpontot, a mikor az illető osztrák bíróságnak ítélete vagy határozata jogerős lett.
3. Az elválasztásnak a bíróság előtt kijelentett okát és végre:
4. Mióta élnek a volt házastársak egymástól elválva.

Kimerítő felvilágosításokért (Munkadíj és kiadás) öt forint (tiz korona) tiszteletdíjat igényelek és ez az összeg tudakozódás alkalmával küldendő be.

Tekintetességednek szolgálatakrész kártársa:
Záborszky Gyula.

Ime kibujt a szeg a szákból. A kormánypárt kortesei üzletnek tekintik a polgári házasságot s izarkodnak hasznot húzni a fennsen hirdetett liberalizmusból.

— **(Vásárban.)** Bakula bejön a vásárba, mert lovakra van szüksége a szántáshoz. A régiek nagyon leromlottak a nyomtatásban, jónak látta azokat eladni. Kémlelve nézegeti előbb a hátasokat, azután az igások felé tart. A sógor mellette kullog.

— Ki nézte-é már kend? — szól kis idő múlva János.

— Ki, — felel lassan a sógor. — Az a két pejkó aligha jó nem lesz.

— Nem lesz drága? — szól kissé elmosolyodva János.

— Majd elvállik.

— No, no . . .

Azután lassan, másfelé tekintve, a két pejkó felé tartanak. Utközben találkoznak Zeigával, az öreg lócsiszárral. Egy lovat tart kötőféknél. Ugy áll mint valami juhász, félkényőssel támaszkodva a gamós botra. Nézi egy darabig Bakulát, aztán kivieszi szájából a pipát és megszólítja:

— Adjon Isten János bácsi!

— Fogadj Isten Zsiga.

— Tán lóra van szüksége?

— Lóra — felel viccelődve János, félszemmél a pejkók felé sandítva. Mert nem tartja okos dolognak hirtelen közel menni.

— Ennél jobbat úgy se vessz kend.

— Nem ugy-e? Tán öregebbet akarsz mondani. A sógor a háta mögött áll, nyomkodja pipa paraszát a mosolyog.

— Öregebb ez már tenálad is Zsiga!

— Ez! . . . kapja el a szót a vén csiszár, és nagyot ránt a kötőféken. — Jó saccol kend. No már jó! . . .

— Jó ugy-e?!

— Ilyen lova pedig még kendnek nem volt. Tudja-e kend — mondja magasabb hangon — hogy ez félvér. Félvér ez János bácsi.

Bakula a két pejkó felé néz. Akkor már úgy látszik elkelték s ezért haragra lobbanva, kissé mérgesen vágja oda:

— Félvér ugy-e? Tudom, hogy félvér, mert már fele vérit kiszipolyozták, mint té nékd, te vén zsvány! . . .

— **(Szőke legény, barna legény.)** Azt jóslták meg a kártyából, egy öreg cigányasszony meg a fiatal leánya, hogy szőke legény, vagy barna szerető-e a család szemefényét, s hogy mikor veszi el, boldog lesz-e vele, hány gyereket fog a gólya hozni a számukra és ehhez hasonló jó és rossz jövődolgokat. Tulajdonképen csak a fiatal jóslta, míg az öreg asszony szétnézett odakünn, hogy nincs-e valami elemelni való. Bejöttek pedig a mostani vásár alkalmatosságával és azt gondolván, hogy nem veszi őket észre a rendőrség, szépen házról-házra jártak s a kártyavetés nemes tudományával ámitották a hiszékeny szívű leányokat és mamákat. Rendőrségünk azonban csakhamar nyomukra akadt és ma délelőtt elfogta őket. Bevitte szépen mindkettőt a rendőrbiztosi elé, honnan leszállították őket egy kicsit pi-henni a fogházba, hogy majd holnap eltoloncolják őket a határból.

— **(Első hó.)** A tegnapi napon nem csak a kalendárium szerint, hanem tényleg is beköszöntött a zuzmarás télapó. A köd felszállott, s ragyogós, sugaras volt az első téli nap, mely olyan volt mint a görög-tűz, csak ragyogott, csak csillogott, de nem melegített. Ugy, hogy még az utcai poccsáték vékony jégkérgét sem bírta felolvasztani. Téli bundába bujt az egész város gyöngébb és erősebb része, s a hor-dárok szinte belefáradtak a sok járkálásba a zálog-házakig, meg vissza. A fakereskedők is mind magasabbra emelték a fejüket tegnap óta, büszkén és diadalmasan dudolva a didergő embertársak fülébe a nótát:

„Ki nem tudja, mi a tél?

Áljon ki a kapu fél

Fához, mikor fuj a szél,

Majd megtudja, mi a tél . . .”

Szóval itt van, megérkezett a maga havas mi-voltában a tél, s maholnap lekerülnek a szegről a rozsdamarta korcsolyák, s akkor nemcsak az érdemes fa továbbitnok uraknak, hanem Teruskáké, Micikéké, meg a Margitka kisasszonyoknak is megleendő a maguk sikamlós, arcpirító öröme s gyönyöre.

— **(Mit olvasnak a katonatisztek?)**

Hát bizony a sok exceciozás miatt nem igen van idejük könyveket, komoly műveket olvasni, s a mi idejük van, azt ezután csak az oly lapok olvasására fordíthatják, amelyeket a közös hadügyminiszter engedélyez a számukra:

A hadügyminiszter ugyanis, mint értesülünk, a szolgálati szabályzat I. részében levő 7. §. 48. pontjának, mely a katonatiszteknek a sajtóhoz való viszonyáról szól, a következő kiigazítást határozta el:

Katonai kasszinók és tiszti ebédlők eszentul csakis ama lapoknak lehetnek előfizetői, melyeket időnkint meghatároznak. A csapatparancsnokok köteleessége, hogy alkalmi vizsgálatokkal e ronderlet megtartásáról meggyőződést szeressenek.

Nem tudja eddig senki sem, mely lapokat fog a hadügyminiszter olyanokul megjelölni, melyeket a tisztikar vessedelem nélkül olvashat. Vessedelem nélkül, mert bizonyára attól tartanak odafönn, hogy a napisajtónak a hadsereg ügyeiről való objektív itélkezése káros hatással lehet a fegyelemre.

Művészet, irodalom.

Bernardo Montilia. A Nagy Galeottó írójának, a spanyol Echegaraynek szimművét adták hétfőn este majd tres hás előtt. Magáról a darabról csak annyit mondunk, hogy a benne túltengő lírai részletek, az u. n. „széphelyek” meglehetősen csökkentik a drámai hatást s majd hogy lírai produktummá nem csökkentik a egészet. — Peterdi igen jól volt tegnap este játékhoz disponálva; erős borongós Bernardo Montilia volt, kit az ő szimpleksz, prózaias világnézetéből csak a neje, Ines (K. Bresnaya Anna) iránt való szerelme zökkent ki s tess majdnem fantasztikus alakká. Bresnaya Anna hatásos játéka mintha imitt-amott csökkentette volna az a tulajágig fokozott páthos, mely különösen a párba-j jelenetnél vált erős erapcióvá. Az ilyen pózolások, szinfalrepegető hangos kiűréssek legtöbb esetben hatást tévesztenek és könny helyett mosolyt fakasztanak. Ennek a leszámításával Bresnaya — Ines kitűnő volt s kapott is volna tapoet

eleget, ha lett volna — publikum. R. Balog Etel mélyen átérte nem könnyű szerepét (Lousia); Méssáros világias Don Rikardója is igen jó volt. A többi apróbb szerepeket is jól lejátszották P. Kovács Mari, Erdélyi Miklós és Balla Kálmán, kinek csak azt ajánlhatjuk, hogy szokják le arról a gyors, természetellenes szavalásról. (Bórci.)

Ave Maria. Egy igen szép zeneművet kaptunk nem rég, mely a katolikus egyház egyik legremekesebb szenténekét, az Ave Maria-t tartalmazza énekhangra letéve, zenekar, vagy harmonium kísérettel. Szerző Eckhardt Antal, helybeli tanítóképesdei énektanár. És bár ezt az örökzöld szövegű éneket már igen sokféle átiratban, különböző szerzőktől megszénítve hallottuk, szerszőnek mégis a legnagyobb elismeréssel kell adoznunk azért a művészi kivitelért, a hogy az énekhangra letélt — a saját inspirációja folytán — eszközölte. Minden bizonyára kedvesen fogadják az új zeneművet mindazok, kik az ájtatos és felemelőhatású zenedarabokat kedvelik. Kapható szerzőnél Pécsen. Ára 1 korona.

Népies vallás-erkölcsi olvasmányok. „Kossoru” cím alatt különböző szerzőktől huss füzet népies kiadványt bocsátott közre a „Magyar Prot. Irodalmi Társaság.” A füzetek címei: Az ócska biblia, Forgács Endrétől. A gályarabok története, Marton Sándortól. A Barkóék árvája, Csengey Gusztávól. A vízözön, Bitay Bélától. Bethlen Gábor, Vajda Ferencről. A talált gyermek, Székely Lillától. Vége jó, minden jó, S. Szabó Józseftől. Huszár Gál, Thury Etelétől. Dévai Bíró Mátyás, Budai Jánostól. Testamentom, Kecskeméthy Istvántól. A bibliás asszony, Kalocsa Rózsától. A vadosfalvi pap, Csengey Gusztávól. Nádasdy Tamás háztája, Payr Sándortól. A vasárnap megünnepléséről, Csiky Lajostól. Két püspök anyja, Vajda Ferencről. Ilonka, Bánagy Gésától. Egy öngyilkos jelölt, Székely Lillától. Földi menyország, Krussely Bálintól. Livingstone Dávid, Szabó Aladártól. A csinos kiállítás, jól megválogatott s magyarosan írt népiratkák között van egy csomó érdekes elbeszélés, néhány tanulságos életrajz, több oktató történet s egy pár korrajz, mindenik arra szánva, hogy a keresztény népet és a serdülő ifjúságot vallásos hitében erősítse s erkölcsiében nevesítse. A jóra való vállalat rendkívüli olcsóságánál fogva is nagyon alkalmas arra, hogy a magyar népénél minél szélesebb körben elterjedjen. Egy egy füzet ára 4 kr., tis füzetnél nagyobb küldeményt portómentesen szállít az Irodalmi Társaság főbizománya. Megrendelések Hornyánszky V. könyvkereskedőhöz (Budapest, Akadémia bérháza) intézendők.

A **Dívat Újság** a leghasznosabb és legolcsóbb divatlap. Ára negyedévre 1 frt 10 kr. Mutatványszámot küld ingyen és bérmentve a kiadóhivatal, Budapest, VIII., Rökk Szilárd-utca 4.

Országgyűlés.

A **képviselőház ülése nov. hó 26. án.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülés első szónoka Bartók Lajos volt, a ki szellemes beszédben elmondta a többi közt a szenvedélyes kabinet-csináló Bánffy báró karrierjét. Három tettezen szerezte meg érdemeit — ugymond — melyeken nem volt jelen. Eltűnt Kolozsvárra a státus ülésére, mikor az egész státus Budapesten volt. Rátér esután Bánffy baklövésére, melyek közt a legkiáltóbb a Battyhány arckép meg nem festése, azután a ságrábi eset, mely lerántotta a leplet Horvátországról. Így megyünk a millenniumba, hogy az idegenek szegényünkre megismerjék gyengeségünket. Végül Apponyi és a kormánypárt fuzióját lehetetlennek mondja, valamint a nemzetiségi kérdés megoldását a 67 es alapon kivihetetlennek.

Előnk váratlanul bejelenti, hogy több felszólalás nincs a jegyzők tábláján feljegyezve, tehát az általános vitát berekeszti.

Hegedűs Sándor előadó záró beszédeben bizonyítja a költségvetés realitását és hogy a személyesítés vádjával alaptalanul gyanúsítják a kormányt. Reámutat Apponyi gróf és Polónyi közjogi botlásaira, de oly ferditéssel és csűrös csavarással, hogy az ellenzék többször szakítja félbe tiltakozásával.

Polónyi személyes kérdésben szót kérvén, Hegedűs téves állításait helyreigazítja.

Szünet után Horvánszky Nándor nagy apparatussal boncolás alá veszi Hegedűs állításait és ismételve bizonyítja a költségvetés irrealitását.

TÁVIRATOK.

— **Ujabb fordulat a szedők sztrájkjában.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A fővárosi nyomdatulajdonosok és igazgatók ma tisztelegtek a kereskedelmi miniszternél, hogy sürgősen rendelje el a sztrájkolók ki-

lépését a kerületi pénztárakból, mert mit sem fizetnek be, de a segélyeket hat héten át felveszik. A miniszter kedvező ígérettel bocsátotta el a küldöttséget. Hasonlóképpen tisztelegtek Percel belügyminiszternél, hogy tiltsa meg a sztrájkolóknak a városban való dorbézolást, mivel ilyen módon a többieket is elcsábítják.

— **Egy gazdag főúr halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Gróf Jankovich László tegnap éjjel birtokán meghalt.

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Férfi és női divatáru üzlet

rövid és szövött árukkal egy kitűnő forgalmu utcán, 18000 évi forgalommal, házbér a lakással egyetemben évi 420 forint, más vállalkozás miatt, kedvező feltételek mellett azonnal eladó. 2000 frt készpénz szükségeltetik. Ajánlatok „Jutányos” jelige alatt **Friedenstein Vilmos** hirdetési irodájához **Budapestre** Teréz körut 3. sz. címzendők.

1847. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 1895. évi 18650. számú végzése következtében, özv. Willot Jánosné javára, Willot János ellen 118 frt 80 kr. s jár. erejéig fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 490 frtra becsült tinók, szekér, széna és sertésekéből álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. jbiróság 24931. 1895. sz. végzése folytán 118 frt 80 kr. tőkekövetelés, ennek kamatai és pedig összesen 23 frt 27 krban bíróság már megállapított költségek erejéig **Pellérdén** 18. sz leendő eszközésére **1895. évi november hó 29-ik napjának délutáni 1/3 órája** határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékok oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi november hó 15. napján.

Engler Kálmán
kir. bírósági végrehajtó

Legkellemesebb téli kirándulási hely.

Értesitem a n. é. közönséget, hogy ez **évi november hó 1-én** az

uj sörgyár nagy sörcsarnokát

átvettem s különös tekintettel a bekövetkező téli idényre, a

téli helyiségeket

tetemesen kibővitve a legkényelmesebben berendeztem.

Pompás Sportsör

mindig frissen csapolva s a legkiválóbb minőségű

asztali- és palack-borok

nem különben

kitűnő hideg- és meleg-ételek

folyton rendelkezésre állanak. S minthogy a

pontos és lelkiismeretes kiszolgálásra

mindig nagy gondot fordítok reményilem, hogy a n. é. közönség tömeges látogatásával szerencseltetni fog.

Kiváló tisztelettel

KRÉGECZ ÁGOSTON, vendéglős.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palack az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárv.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos

féle

valódi tisztított

DORSCH MÁJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erőltetését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3. valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerárában.

Pécsen kapható: Sipőcz István, Zsiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia, Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárutás az osztr.-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utazatok hatóságilag nyomoztatnak.